

ŻYCIE EWANGELIA

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU, *A* Mt 4,1-11 *01.03.2020

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy pościł już czterdzieści dni i czterdzieści nocy, poczuł w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem». Lecz On mu odparł: «Napisane jest: „Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych”». Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na szczycie narożnika świątyni i rzekł Mu: «Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, napisane jest bowiem: „Aniołom swoim da rozkaz co do ciebie, a na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień”». Odrzekł mu Jezus: «Ale napisane jest także: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”». Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: «Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon». Na to odrzekł mu Jezus: «Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”». Wtedy opuścił Go diabeł, a oto przystąpili aniołowie i usługiwali Mu.

Jezus stoi na granicy życia i śmierci, bo jak mówi także nauka, tyle może żyć człowiek bez pożywienia – 40 dni. Szatan atakuje Jezusa właśnie w tym momencie, kiedy jest najsłabszy. Podsuwa Mu pokusy, chcąc poddać próbie najsłabsze punkty ludzkiej natury, egzystencji Jezusa w ludzkim ciele. Atak następuje w chwili fizycznego i psychicznego kryzysu Jezusa i dotyczy trzech sfer: posiadania, panowania i niezależności (bycia Bogiem). Znamienny jest fakt, że Jezus nie dyskutuje z kusicielem, natomiast wskazuje mu na Boga i Jego łaskę. Tak i my winniśmy czynić. Każdy z nas stał, stoi lub stanie w obliczu pokus. Wiedzmy, że nasz sposób reakcji na pokusy ujawnia prawdę o nas samych. W owej chwili próby obnażone zostają nasze słabości, niedoskonałości, zranienia i braki. Wiem jednak, dzięki Jezusowi, który również przeszedł próbę kuszenia, że każdą pokusę mogę odrzucić i jej nie ulec. W godzinie zwycięskiego przejścia próby wzmocnione we mnie mogą zostać te cechy i pokłady dobra, które zdawały się dotąd być niewielkie.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jakie czynniki mogą wzmocnić moja silna wolę, bym nie uległ pokusie?

Do wykonania: Wybiorę i wykonam dobrowolny czyn pokutny.

KALENDARZ LITURGICZNY

02.03 (poniedziałek) Wspomnienie Agnieszki, księżnej

Córka króla Czech Przemysława I Ottokara. Uniknęła małżeństwa, które planowano ze względów politycznych, m.in. z księciem Henrykiem Brodatym. Poświęciła się działalności charytatywnej, patronując fundacji kilku szpitali i klasztorów. W 1234 r. wstąpiła do klasztoru sióstr franciszkanek, pełniąc w nim funkcję przełożonej. Prowadziła życie pełne wyrzeczeń i wypełniała wiele dzieł miłosierdzia. Zmarła w wieku 77 lat między 2 a 6 marca 1282 r. Beatyfikacji dokonał papież Pius IX w 1874 r. Jan Paweł II kanonizował ją razem z bratem Albertem w 1989 r.

03.03 (wtorek) Wspomnienie św. Kunegundy, cesarzowej

Zona Henryka II, króla i cesarza Niemiec, późniejszego świętego. Wiodła życie wypełnione modlitwą i licznymi umartwieniami. Ufundowała wiele kościołów (m.in. katedrę w Bambergu), klasztorów i domów opieki. Po śmierci męża wstąpiła do zakonu benedyktynek w Kassel, a majątek przeznaczyła na fundacje kościelne i dobroczynne. Zmarła 3 marca 1033 r., mając ok. 55 lat. Została pochowana obok męża a kościele w Bambergu. W 1200 r. papież Innocenty III zatwierdził jej kult.

04.03 (środa) Święto św. Kazimierza, królewicza

Był drugim z kolei spośród sześciu synów króla polskiego, Kazimierza Jagiellończyka. Urodził się na zamku królewskim Wawelu w Krakowie, dnia 3 października 1458 r. Do dziewiątego roku życia pozostawał pod troskliwą opieką matki - Elżbiety. W roku 1467 powołał król na wychowawcę swoich synów Jana Długosza, kanonika krakowskiego, wybitnego historyka Polski, w swojej epoce najwybitniejszego dziejopisarza. W roku 1475, kiedy Kazimierz miał 17 lat, do grona nauczycieli i wychowawców synów królewskich doszedł znany humanista Kallimach. Król chciał, aby jego synowie otrzymali wszechstronne wykształcenie. Ochmistrz królewski zaprawiał ich również w sztuce wojennej. O św. Kazimierzu Jan Długosz napisał: "Był młodzieńcem szlachetnym, rzadkich zdolności i godnego pamięci rozumu". Król Kazimierz Jagiellończyk przeznaczył św. Kazimierza na tron węgierski. Kiedy w 1471 r. na Węgrzech wybuchł bunt przeciwko królowi Maciejowi Korwinowi, zaproszono na tron św. Kazimierza Jagiellończyka. Król chętnie zgodził się, by jego syn panował na Węgrzech. Na czele 12000 żołnierzy wyruszył św. Kazimierz, by poprzeć zbuntowanych i niezadowolonych magnatów. Ci jednak w większości nie przystąpili do akcji. Kazimierz wprawdzie dotarł do Budapesztu, ale był zmuszony wrócić z niczym do Polski. Pierwszy ten zawód dał świętemu młodzieniaszkowi wiele do myślenia, jak złudne są miraż ziemskie. Kazimierz był prawą ręką swojego ojca. Kiedy Kazimierz Jagiellończyk udał się na Litwę, przez dwa lata św. Kazimierz sprawował bezpośrednio rządy, administrację i namiestnictwo w Królestwie Polskim. W roku 1483 wezwał ojciec syna do Wilna. Już wtedy jednak królewicza męczyła gruźlica. Na wiadomość o nagłym pogorszeniu się zdrowia syna król przybył do Grodna, gdzie właśnie Kazimierz umierał. Było to 4 marca 1484 r. Szczątki Świętego złożono w katedrze wileńskiej, w kaplicy Najśw. Maryi Panny. W roku 1518 król polski Zygmunt I Stary, rodzony brat św. Kazimierza, wysłał do Rzymu prośbę o kanonizację. Uroczystości kanonizacyjne odbyły się w katedrze wileńskiej w r. 1604.